

அறிவோர் பக்கம்

ஆண்டு 08

ஆவணி 2004

இதழ் 05

சிந்தனையைக் சீரமாய்ப்பான்

‘தன்னை யறிந்தில்லை வென்னிலாவே
இடு தந்திம் ந் சொல்ல வேண்டும் விவகைளாவே’

இராமலிங்க அடிகள்.

யானைக்குத் தன்பலம் தெரியாது என்பதைப் போல, பலருக்கும் தங்கள் வலிமை எதில் இருக்கிறது என்பது புரி வதில்லை. தங்கள் திறமையைப் பூரணமாக உபயோகிப்பதில்லை.

மிகப் பலர் கிடைத்த ஒன்றில் இறங்கி, ஏதோ “ஒரு வேலை ஏதோ ஒரு தொழில்” என்று வாழ்க்கையை முடிக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களது இறுதிக் காலத்தில்தான் “நாம் அதில் இறங்கியிருக்கலாமே?” என்ற ஞானம் ஏற்படுகிறது. இதனால் வாழ்வு தங்களுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் பயனின்றி முடிந்து போகிறது.

பக்கத்து விட்டுக்காரன் மனிகைக்

கடை வைத்தார் என்று தானும் கடை வைத்து முதலீட்டை இழந்தவர்கள் ஏராளம். இந்தத் தொழிலை விட்டுவிட்டு திடீரன்று வேறு தொழிலில் இறங்கினால் “பிறர் என்ன சொல்வார்களோ- எப்படி விழர்சிப்பார்களோ” என்று தங்கள் திறமையைக் கோட்டை விட்ட வர்கள் ஏராளம். தன் கையிருப்பை - தன் திறமைகளை உணராமல் - அவற்றை வெளிக் கொணராமல் - தன்னைப் பூரணமாகக் காட்டிக்கொள்ளாமல் - மாண்டு போன்வர்கள் ஏராளம். ‘தன்னை அறிந்தால் தக்கிகாருகேடுவினால்’ என்கிறார் திருமூலர்.

“தன்னையறிதல்” என்பது தனக்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

குள்ளே இருக்கும் ஆத்மனை அறிதல். நமக்குள்ளே ஒரு மாபெருஞ்சக்தி குடி கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்தல் என்பார்கள். அது தத்துவ ரதியான உண்மை. அதுவும் அவசியம். ஆனால் அன்றாட வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாம் வாய், வயிறு, உறவு என்ற ஜீவ தாகங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய நாம், இந்த நிலை உலகில் வாழ, நமது கையிருப்பு என்ன, நமது திறமை என்ன, நமது உள்ளுணர்வு எதில் நம்மை உந்துகிறது என்றும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நம்மைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“எது உங்களுக்குப் பிடித்த விஷயமோ, தெருவிலோ, அதிலே ஈடு படுங்கள். பணம் தானாக வரும்” என்று மார்வா சைமிடார் என்றவர் கூறுகிறார்.

பணம் சம்பாதிக்கும் வாழ்வில், எதில் நிறைய சம்பாதிக்கலாம் என்று பார்க்கிறோமே ஒழிய, எது நமக்குப் பிடித்தது என்று பார்ப்பதில்லை. கல்வி கற்கும் மாணவன் எந்தப் பாடம் எடுத் தால் உடனடியாக வேலை கிடைக்கும் என்று படிப்பைத் தேர்ந்தெடுக்கிறனே ஒழிய, தனக்குப் பிடித்த பாடம் எது, அறிவியல்துறை எது என்று தேர்ந்தெடுப் பதில்லை.

“இந்த பஸ்ஸில் இடம் இருக்கிறது” என்று இடம் கிடைத்த பஸ்ஸில் ஏறி உட்கார்ந்து பயணம் செய்வது இல்லை. இது நாம் போகும் ஊருக்குப் போகுமா என்று பார்த்துதான் ஏறுகி றோம். அப்படி பஸ்ஸைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நாம், நம் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் கிடைத்த வண்டியில் ஏறிக்கொண்டு பயணம் செய்கிறோம்.

ஒரு சிலர்தான், வாழ்வில் சில ஆண்டுகள் கடந்தவுடன் தாம் தவறான

வண்டியில் ஏறியிருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து, அதில் இருந்து இருங்கி தம் சரியான வண்டியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

நம்மை வழிகாட்டி நடாத்திச் செல் லும் மனிதன் நமக்குள்ளோதான் இருக்கிறான். அவனுக்கு மூலாதாரம் என்பட்டும் ஒரு மாபெரும் சக்தியுடன் தொடர்பு உண்டு. அந்த உள் மனிதனை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொள்ளவேண்டும். வாழ்வில் பயண்படுத்த வேண்டும். நாமே தீர்வுகளுக்காக வெளியில் தேடுகிற அளவுக்கு உள்ளே தேடு வதில்லை. அனுபவம் என்ற பள்ளிக் கூடத்தில்தான் மூட்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். புத்திசாலியோ பிறருடைய அறி வரையிலிருந்தும் அனுபவத்தில் இருந்தும் தன் வாழ்வைத் திருத்திக்கொள்கிறான்.

ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்கு முன்போ, ஒரு காரியம் நிகழ்ந்த பின்போ அதைப்பற்றி ஆராய்வதில்லை. ஒரு காரியத்தின் வெற்றிக்கோ, தோல்விக்கோ காரணமாய் இருந்த உள் உண்மையை உணர்ந்துகொள்வதில்லை. அறிவும் அனுபவமும் வெளி உலகில் இருந்து பெறுகிறோம். ஆனாலும் உள்ளோட்கி அந்த அறிவையும் அனுபவத்தையும் தீர்ப் பரிசீலிப்பதின் மூலமே வாழ்க்கையின் தேவைக்கு அதன்பாடத்தை நாம் உபயோகிக்க முடியும்.

சாதனை, செயல் எல்லாம் சிந்தனையில், மனித மனத்தில் தோன்றும் எண்ணாங்களில்தான் தோன்றுகிறது. நம்மிடமுள்ள பழக்க மூக்கங்கள் எல்லாம், நம்முடைய குணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் நமது சிந்தனைகள் தான். வெளி உலகில் நமக்கு நேரும்

தோல்வியையும் துன்பக்களையும் கண்டு மனம் பதைக்கும் நாம் அதன் மூலகார ணம் என்னவென்று பின்னோக்கிச் சொன்று அதன் எண்ண மூலத்தை உணர்வது இல்லை. விளைவுகளின் காரணம் நமது செயல்கள்தான். நமது செயல்களின் காரணம் நமது நம்பிக்கைக்கத்தான். நமது எண்ணங்களை மாற்ற வேண்டும் என்று ஞானகுரு ஜேம்ஸ் ஆலன் கூறுகிறார்.

தொடர்ந்த முன்னேற்றத்திற்கு வழி தொடர்ந்த கண்காணிப்பு. அடிப்படையில் எது தேவை, எது முக்கியம் என்ற தெளிவு: தன் கையிருப்புகளை, தன் வளமைக்களை முழுமையாக உபயோகிக்கும் புத்திசாலித்தனம். உங்கள் கவனம் எதில் இருக்கிறது என்பதனை யோசியுங்கள்.

(டாக்டர் எம்.எஸ்.உதயழர்த்தி)

எண்ணக்கதிர்கள்

கல்வூர் பெருமார்த்தி

எமது அன்றாட வாழ்க்கையில், நாம் ஒருவரைப்பற்றி நினைத்திருக்க அவர் எம்மைத் தேடி வந்ததும், நாம் ஒன்றைச் சொல்ல நினைக்க வேறு ஒரு நண்பர் அதைச் சொல்வதும் நினையவே நடந்திருக்கும். நாம் ஒருவருக்குக் கடிதம் எழுதிப் போட்ட அதே சமயம் அவர் எழுதிய கடிதம் எமக்குக் கிடைத்த அதி சயம் கூட நடந்திருக்கும்.

இப்படி நடப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இதைய்ப்பற்றி நீங்கள் யோசித்துப் பார்த்ததுண்டா?

எல்லா உடம்புகளிலிருந்தும் எண்ணக்கதிர்கள் (Thought Rays) வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவை பிரபஞ்ச வெளியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தச் சஞ்சரிப்பில் அவை ஒன்றாகக் குவிவதும் மீண்டும் விரிவதுமாக இருக்கின்றன.

ஒரு தனி மனிதனின் எண்ணக்கதிர்கள் ஓரிடத்தில் குவியும்போது, அந்தத் தொகுப்பின் தன்மைக்கேற்ப அவனது வாழ்வில் முக்கிய சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. ஒருவர் நினைக்கும்போதே அந்த நண்பர் வருவதும், ஒருவர் பேச நினைக்கும்போதே அதை அடுத்தவர்

பேசுவதும், இன்னும் இவை போன்ற அனைத்தும் இருவரின் எண்ணக்கதிர்கள் சந்திப்பதால் விளைவையே. உலகின் ஒரு மூலையில் இருக்கும் ஒருவருடன் உலகின் மறுமூலையில் இருக்கும் முன் பின் தெரியாத ஒருவர் உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வது எண்ணக்கதிர்களின் தொடர்பினால்தான்.

சங்க இலக்கியத்தில் பார்க்கின், கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிலிருந்து மரணப் படுக்கையில் கிடக்கும்போது முன்பின் பார்த்திராத தன் நண்பரான பிசிராந்தையார் வருவார் என்று சொல்லி அவருக்கும் இடம் ஒதுக்கச் சொன்ன தையும், அந்தச் சொல்லின் சத்தியத் தியத்தைக் காப்பாற்றுகிறாற் போல் பிசிராந்தையார் வந்ததையும் கூறும் சங்க இலக்கியச் செய்தி நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கும். இந்தச் சம்பவம் இருமனத்திடையே நடந்த எண்ணக்கதிர்களின் சந்திப்பால் விளைந்த அற்புதமே.

இதை நாம் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டால் நமது எண்ணக்கதிர்களை நம்விருப்பப்படி ஒழுங்குபடுத்தி நாம் நினைத்ததைச் சாதிக்கமுடியும். யோசிப்போம்.

ஆரோக்கியமான வாழ்வு

நாம் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை ஆயுள் முழுவதும் அனுபவிப்பதற்கு முன்று விஷயங்கள் முக்கியம் என்று ஆயுர்வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. நாளாந்த வாழ்க்கையிலும் பருவகால மாற்றங்களுக்கு ஏற்பவும் விதி முறைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து நோய்கள் வருவதைத் தவிர்ப்பது, நோய்கள் வந்தால் உரிய நேரத்தில் சரியான சிகிச்சையை ஏற்பது, முதுமை ஏற்படும் காலத்தில் புத்துணர்ச்சி சிகிச்சை பெற்று வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வது ஆகியவைதான் அந்த முன்று விஷயங்களும்.

ஆயுர் வேதத்தைப்பொறுத் தவரை பல நோய்கள் வராமல் தடுக்கும் ஒரே பெரிய தடுப்பு மருந்து நல்ல பழக்க வழக்கங்கள், எதிலும் அளவோடு இருந்தால் பிரச்சனை இல்லை. வாழ்க்கையில் சரியான நேரத்தில், சரியான அளவில் மட்டுமே அனுபவிப்பவர்களுக்கு ஆயுஞம் ஆரோக்கியமும் கெட்டியாக இருக்கும்.

உலகத்தின் மூலமூடுக்குளில் என்ன நடக்கின்றது என்பதனை அறிய ஆர்வம் காட்டும் நாம் நமது உடலுக்குள் என்ன மாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதனை அறிய முயற்சிப்பதில்லை. நமது உடல் எல்லா விஷயங்களிலும் சராசரி அளவைத் தான் விரும்புகிறது. வேலை, உடற்பயிற்சி, ஓய்வு, உணவு என எதிலுமே அளவு அதிகமானாலோ, குறைந்தாலோ பிரச்சனைதான். இந்த அளவுகள் யாவும்

உடலுக்கு மட்டுமல்ல மனதுக்கும்தான். மனதில் ஏற்படும் அளவுக்கு அதிகமான பேராசைகளும், விபரீத எண்ணங்களும் வாழ்க்கையைச் சரியான பாதையில் போகவிடாமல் புரட்டிவிடும்.

ஆயுர் வேதத்தின் ஆசான் சரகர், மனிதர்கள் இருவகைப்படுவர் என கூறியுள்ளார். மந்றவர்களின் நலனை நினைக்கும் முதல் வகையினர் நிம்மதி யாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருக்கி நார்கள். அடுத்ததாக தன்னைப் பற்றிக் கவலைப்படும் இன்னொரு வகையினருக்கு எதிலும் திருப்தி இல்லை. எப் போதும் சந்தோஷம் இல்லை. நமது உடலுக்கு முறையான பராமரிப்பு, கவனமான சேவை, அலங்காரம் எல்லாமே தேவை என்கிறார் சரகர்.

நமது அன்றாட வாழ்வில் குரியன் உதிப்பதற்கு முன் தூங்கி எழுந்திருக்க வேண்டும். இதற்குச் சரியான நேரம் அதிகாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை. இந்த நேரத்தை சரஸ்வதியாம் அல்லது பிரம்ம முகூர்த்தம் என்பர். இந்த நேரத்தில் எழுந்து தன் கடமைகளைத் தொடங்கும் ஒருவர் தன் வாழ்வின் எல்லா இலட்சியங்களையும் அடைய முடியும். அதற்குக் காரணம், பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் குழல் அமைதியாக இருக்கும். எந்தத் தொந்தரவும் இருக்காது. இந் நேரத்தில் ஒரளவிற்குச் சுத்தமான காற்றைச் சுவாசிப்பதால் புத்துணர்வு கிடைக்கும். தியானத்தின் மூலம் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்த இது ஏற்ற நேரமாகும். பகலில் நாம் மனதைத்

தெளிவாக வைத்திருந்தாலும் மற்றவர் களின் குழப்பமான எண்ண அலைகள் நம்மைச் சுற்றிப் பரவிக்கிடப்பதால் தெளிவாக இருக்கும் நம்மையும் அவை பாதிக்கும். ஆனாடியால் இரவில் முன்பே தூங்கி அதிகாஸையில் எழுவது நல்லது.

பகல் தூக்கம் கூடவே கூடாது. ஆனாலும் விதிவிலக்காக குழந்தைகள், வயதானவர்கள், உடல்நிலை சரியில்லாதவர்கள் சிறிது நேரம் ஒய்வெடுக்கலாம். கோடை காலத்தில் எல்லோருக்குமே சிறிது பகல் தூக்கம் நல்லது.

அதிகாஸையில் தூங்கி எழுந்ததும் முதலில் உடலையும் மனதையும் சுத்தம் செய்யவேண்டும். இதன் பின்தான் மற்ற வேலைகளில் இறங்கவேண்டும். சிறுநீர், மலம், வியர்வை ஆகியவற்றின் மூலமாக உடலினுள் இருக்கும் கழிவுப்பொருட்கள் வெளியேறும். இதில் சிறுநீரும் மலமும் காஸையில் வெளியேறப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். இதன் பின் உடற்பயிற்சி செய்வதால் வியர்வை வெளியேறும். உடல் தளர்ந்து போகும் அளவிற்கு

உடற்பயிற்சி செய்வது கூடாது. நெஞ்சு படபடப்பு வந்து வியர்வை அரும்பும் போது பயிற்சியை நிறுத்திவிடவேண்டும். அளவான உடற்பயிற்சியினால் இரத்த ஓட்டத்தைச் சுறுசுறுப்பாக்கி உடலில் இருக்கும் அழுக்குகளை வியர்வை மூலம் வெளியேற்றி நுரையீரிலின் செயற் பாட்டை மேம்பட வைத்து கே தவையற்ற கொழுப்பைக் குறைக்க இது ஒர் நல்ல வழிமுறை. ஆனால் இது அதிகமானால் உடல் ரீதியான உபாதைகள் நிறைய வரும். குளிர்காலத்தில் கூடுதலான உடற்பயிற்சிகளும் வெயில் காலத்தில் குறைந்த உடற்பயிற்சியும் நல்லது. உடற்பயிற்சி முடிந்தபின் கண்களை முடி நமக்குப் பிடித்த ஒன்றை நினைத்து தியானம் செய்தால் மனதில் இருக்கும் அழுக்குகள் வெளியேறும்.

உடற்பயிற்சி முடிந்தபின் குளிக்கக்கூடாது. வியர்வை உலர்ந்த பின்பே குளிக்க வேண்டும். ஆரோக்கிய வாழ்விற்கு இவையைனத்தும் தேவை.

(நன்றி- டாக்டர் கே.ஜி.ரவீந்திரன்)

குறள் விளக்கம்

‘நோய் எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டுபவர்’.

நோய் என்ற சொல் திருக்குறளில் 34 இடங்களில் ஆயு வகையான பொருளில் காணப்படுகின்றது. துண்பம் என்ற பொருளில் 6 இடங்களிலும், காமப்பினி என்ற பொருளில் 11 இடங்களிலும், குற்றம் என்ற பொருளில் ஒரு இடத்திலும், வகையான பொருளில் ஆயு வகையான பொருளில் காணப்படும் துண்பம் இன்னா என்ற பொருளிலும் காணப்படுகின்றது. அதுவே இது. அதாவது இனிய என்பதின் எதிரமறை இன்னா என்பதாகும். இன்னாதான் என்பது இனியதல்லாதவை

லும், வினைப்பயன் என்ற பொருளில் ஒரு இடத்திலும் காணப்படும் துண்பம் இன்னா என்ற பொருளிலும் காணப்படுகின்றது. அதுவே இது. அதாவது இனிய என்பதின் எதிரமறை இன்னா என்பதாகும். இன்னாதான் என்பது இனியதல்லாதவை

என்ற பொருள் பெறும். இவை நல்லறி ஞர்களாலே எண்ணத் தகாததும் சொல் வத்தகாதததும் செய்யத்தகாததும் ஆகும்.

பெருஞ்செல்வம் கிடைப்பதாயினும் பிற்கக்கு இன்னா செய்யாதே. தனக்கு இன்னா செய்தவிடத்தும் அறிஞர் அவர்களுக்கு இன்னா செய்வதில்லை. தான் ஒரு குற்றமும் செய்யா திருக்கக் தனக்கு இன்னா செய்தவர்க்கும் இன்னா செய்யாமை சான்றோரது செயல். உனக்குத் தீமை செய்தவர்க்கு நீ விதிக்க வேண்டிய கொடுந்தண்டனை அவர் வெட்க்படும்படி அவர்க்கு நன்மை செய்து விடுவதே. பிற்க துன்பத்தைத் தன் துன்பமாகக் கருதாதவனுடைய அறிவு பயன்று அறிவு. "இன்னாது" என அறிந்தும் அதை ஒருவன் பிற்கக்குச் செய்வது பெருந்தவறு. எப்பொழுதும் எவர்க்கும் எந்த அளவிலும் இன்னா செய்யாமையே முதல் அறமாகும். பிற்க தனக்குச் செய்த இன்னாதவற்றின் துன்பத்தை அனுபவிக்கும் ஒருவன், அதையே அவன் பிற்கக்குச் செய்வது ஏன்? இன்னாதவற்றை ஒருவன் பிற்கக்கு முன்னே செய்யின் அதுவே அவனுக்கு பின்னே வந்து சேரும் என வள்ளுவர் ஒன்பது குறள்களில் கூறியுள்ளார். ஆனால் பத்தாவது குறளான மேற்கூறிய குறளில் ஒருவன் செய்த நோய் அவனையே வருத்தும். ஆஸபடியால் நோய் இல்லாமல் வாழ விரும்புகிற வர்கள் பிற்கக்கு நோய் செய்யமாட்டார்கள். என உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

நிலத்தில் அறைந்தவன் கை வளி யெடுக்கத் தப்பாது போலப் பிற்கக்குத் துன்பஞ் செய்தவன் அத்துன்பத்தில் இருந்து தப்ப முடியாது முன்பொரு

குறளில் கூறியுள்ளார். அறையப்பட்ட நிலத்திற்கு சிறு அதிர்ச்சியும், அறைந் தவன் கைக்குப் பெரு வலியும் உண்டா கும்.

ஒருவன் பிற்கக்குத் துன்பஞ் செய்தால் செய்தவனுக்கு 50 பங்கும் செய்யப் பட்டவனுக்கு 50 பங்கும் இருக்கும். அல்லது செய்தவனுக்கு 90 பங்கும் செய்யப்பட்டவனுக்கு 10 பங்குமாகிலும் இருக்கும் என நம்புகிறோம். ஆனால் செய்யப்பட்டவனுக்கு 1 பங்குகூட்டத் துன் பமில்லை. 100 பங்கு துன்பமும் செய்த வனுக்கே உரியது என இக்குறள் கூறுகின்றது. தன் செயலினாலேயே தானே தேடிக்கொள்கிறான்.

வைகிறவன் வையப்படுவான். வாழ்த்துகிறவன் வாழ்த்தப்படுவான். அறைகிறவன் அறையப்படுவான். அண்பு செலுத்துகிறவன் அன்பைப்பெறுவான் என்ற கருத்துக்களையும் இக் குறளில் உள்ள நோயின்மை வேண்டுபோவர் நோய் செய்யார் என்ற சொந்தெராட்ரால் நன்கு அறியலாம். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தவனுக்கே. செய்யப்பட்டவனுக்கு ஒன்றும் இல்லை.

பிற்கக்கு நாம் செய்யும் துன்பம் அனைத்தும், பின் நம்மையே வந்து வருத்தும் என்ற உண்மையை நாம் இப் பொழுதான் காண்கிறோம். ஆனால் வள்ளுவர் இதனைக் கண்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாயின. அவரின் குறளை எடுங்கள். படியுங்கள் நன்றான. சிந்தியுங்கள் ஆழ்ந்து. காணுங்கள் உண்மையை. அந்த அளவோடு நின்று விடாமல், செயலிலும் செய்து காட்டிச் சிறப்பெய்தி வாழுங்கள்.

நோயின்மை நோயின்மை மௌவாம் நோயின்மை நோயின்மை வேண்டு பயி.

(டாக்டர் கிபெ.ஆ.விசுவநாதம்)

இன்பு இவங்கள்

குற்றத்திற்கும் தண்டனைக்கும் மூலமாயிருப்பது அறியாமையாகும். இவ் அறியாமை இரக்கத்தாலும் மன்னிப் பாலும் அகல்வதைக் காணமுடியும். அறியாமை அகன்று இரக்கம் பெருகி நால் குற்றம் குறையும். இந்த நிலமை தண்டனைகளைத் தகர்க்கும். அரசு களை விலக்கும். சட்டங்களை உடைக் கும். சிறைக்சாலைகளைப் போக்கும். தாக்கு மேடைகளைத் தொலைக்கும். இத்தகைய அன்பு உலகினைப் பண்டக் கியேசு கிறிஸ்து பெருமான் தோன்றினார்.

அன்றொருநாள் கிறிஸ்து பெருமான் தாக்கு மேடையில் நிற்கிறார். அவரைக் கொலைஞர்கள் சிலுவையில் தூக்கி ஆணி அறைகிறார்கள். ஆணிகள் கிறிஸ்து பெருமானின் கைகளிலும் கால் களிலும் இறங்குகின்றன. அந்திலை யிலும் அவர், தன்னுடைய துண்பத்தினை யும் வேதனையையும் பாராமல், “இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆண்ட வளே இவர்களை மன்னியும்” என்று அருள் சூக்கின்றார் கிறிஸ்து பெருமான். எந்திலையில், எவ்வேளையில் கிறிஸ்து பெருமானின் நெஞ்சம் அன்பு, அருள் சூக்கிறது பாருங்கள்.

கொலைஞர்கள் ஆணி அறைகின்றனர். கியேசு பெருமானுக்கு அந்தச் செயலின் கொடுமை விளங்கவில்லை. அந்தக் கொடுமைக்குப் பதிலாக அவர் களின் அறியாமையே விளங்குகிறது. அந்தக் கொலைஞர்களின் அறியாமை இயேசு கிறிஸ்துவின் அருளைச் சுரப்பிக்

கிறது. கியேசு கிறிஸ்துவின் அருளால், இரக்கத்தால், கருணையால், உயிர்க் களின் அறியாமையை ஒழித்துக் குற்றங்களைக் குலைக்க வந்தவர். அவரின் அருள் உலகை ஆளுவதாக.

அருள் நெஞ்சம் “அன்பே தெய்வம்” என்று உணரும். அந்த உணர்வு தன்னை மட்டும் நேசிக்கச் செய்யும். பகைவரையும் நேசிக்கச் செய்யும். கியேசு பெருமான் பகைவனை நேசி, அயலவனை நேசி என்றார். அத்துடன் அன்பே தெய்வம் என்றார். இம் முன்றும் உயிர் அணிகள். ஒருவன் தன் பகைவனை நேசிக்க நேசிக்க அந்தப் பகைவனும் நேசனாவான். அவணிடத்தில் கூட அன்புத் தெய்வம் வீற்றிருக்கிறது.

பகைவனை நேசிக்கும் மனம் எங்கனும் மலர்ந்தால் உலகில் பகைமை ஏது? பகைமையற்ற உலகமே அன்பு நிறைந்த உலகம். அமைதி உலகம். மனித இயற்கை அமைதி. அந்த அமைதி எப்படியோ குலைந்தது. அமைதியை உயிர்ப்பிக்க புரட்சி அகத்தில், அதாவது மனதில் நிகழ்தல் வேண்டும்.

அறப்புரட்சி அறிவினின்றும் அன்பால் எழுவது. அது உலகினில் குறைகள் உள்ளவரை உயிருடன் உலவும். அந்தப் புரட்சி விருஷ்டேவர், புத்தர், கியேசு கிறிஸ்து, திருவள்ளுவர் முதலியோரால் காணப்பெற்றது. இந்தப் புரட்சி நீண்ட காலமாக தன் கடமையை உலகில் ஆற்றி வருகிறது. இவர்களைப்

போன்று நாம் எல்லோரும் மாறும்போது உலகினில் அமைதி நிலவும் மற்புரட்சி ஆவேசத்தில் எழுந்து, ஆவேசத்தில் கணலைக் கக்கி, ஆவேசத்தில் மறையும். அதற்கு வயது இரண்டொரு நாள்தான். அல்லது இரண்டொரு வாரும், அதற்கும் மின்சிப்போனால் இரண்டொரு மாதம் மட்டுமே. அதற்கு மேல் அது வாழ்வு பெறுவதில்லை. மறத்தால் மறுமே

வளரும்.

நாம் எல்லோரும் மறத்தினை விடுத்து அறத்தினை விரும்புவோம். ஆனபடியால் அறப்புரட்சி செய்வோம். அப் புரட்சி எப்போது நிகழும். அறப் புரட்சி வாழ்க.

(நன்றி- நிரு வி.கனிங் வாழ்க்கை வறி எனும் நாலிலிருந்து)

இவர்களால் தீமை...

வண்டு இனங்களில் பல வகை உண்டு. தேன் வண்டு என்றொரு இன வண்டு, தேனை மட்டும் உண்பதால் இந்தப் பெயரினைப் பெற்றது. இது உயர்ந்த வண்டு. பசித்தாலும் தேனைத் தவிர வேறு எதையும் உண்ணாது. இந்த வண்டினைப் போன்று, ஆன்றோர்கள் என்னதான் துயர் வந்தாலும் தர்மத்தைத் தவிர அதர்மத்தை ஒருபோதும் செய்ய விரும்பமாட்டார்கள். நல்லதைத் தவிர தீயதை எண்ணக்கூட்டமாட்டார்கள்.

வண்டு இனத்தில் கருவண்டு என்றொரு இனமும் உண்டு. இது மலத் தைத் தைத் தவிர வேறு எதனையும் உண்ணாது. மலத்தினிலேயே கிடந்து உழலும். இந்த வண்டினைப் போன்று சிலர் தீமையையே நினைத்து, தீமையையே பேசி, தீமையையே செய்து

கொண்டிருப்பர். இவர்களால் உலகிற்கு அதிக ஆயத்துக்கள் கிடையாது.

இவையனைத்தையும் தவிர, இனி உலகினிற்கு அதிகமாகக் கேடு செய்யும் மற்றொரு பிராணி உண்டு. அததான் ச. இது சந்தனத்திலும் உட்காரும். மலத்திலும் உட்காரும். ச தான் கேடு உண்டாக்கும் பிராணி. இதுதான் அதிக நோயினைப் பற்புகின்றது. அதுபோல சிலர், நல்ல திருக்கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்வார்கள். தெய்வங்களை, குரு நிந்தனை, அடியவர் நிந்தனை செய்கின்ற தெருக்கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்வார்கள். இவர்களால் தான் உலகிற்குத் தீமை விளையும். இவர்களைக் கண்டு அவதானமாக இருக்க வேண்டும்.

(1996 காட்டிகை அறிவோர் பக்கத்தில் வெளிவந்தது. 1995 மே மாத கோபுரத்சினம் இதழிலிருந்து)

அ. விரதராஜ் டோக்ஸ் பு. நாராய்ன் கூ. பால்

நீங்கள் யாம்பகவகைஞர்களும் பிறநக்குப் பயன்படும் எனக் கருதுபகவகளை அந்தோர் பக்கத்திற்குச் சேர்ப்பியின்கள். அவை எல்லோருக்கும் யப்பட்டும்.

தொடர்புகளுக்கு: N. Varatharajah, 132 Rue des Fourches, 45300 Gien, FRANCE.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்